

Revue Historique, казва че били 124 души („Годишнината отъ обесването на Караджата“, в-къ „Зора“, бр. 6349, 13. VIII. 1940); въ сп. „Свѣтлина“, год. II. 1892, стр. 272 се посочва, че сж 124 души; Асенъ Василиевъ, Трѣмъ на бълг. възраждане, стр. 79, посочва 128 души; Ст. Чилингировъ, Ст. Караджа, стр. 20 — сжщо 128 души: М. Антоновъ и Ив. Кеповъ, Български дейци, стр. 58 пише, че сж били 160 души; Бачо Киро Петровъ, въ ржкописа си пише, че двамата войводи минали отъ Влашко съ млади опитни юнаци — всичкитѣ около 120 души (вж. Бачо Киро Петровъ, материали и документи, събрала Ал. Бурмовъ и Ст. Стойковъ. София 1937 г., стр. 152); В-къ „Дунавъ“, Русчукъ, 1868, бр. 292. пише, че били 98 души, бр. 293 — 124 д., а бр. 294 — 120 д.: и бр. 262 — 124; Касжровъ, Енциклопедически речникъ, стр. 817 — 124 бунтовника; Н. Г. Данчовъ и И. Г. Данчовъ, Българска енциклопедия, стр. 633 — 160 момчета. Въ излѣзлитѣ нови издания на „Четитѣ въ България“ отъ З. Стояновъ за числото на възстанитѣ нищо не е добавяно, или оспорвано.

Между юнацитѣ, които отиватъ на смъртъ за свободата на отечеството. въ Петрушанъ се събиратъ и нѣкои стари витязи и народни борци, които по-рано сж надигали глави срещу турската робия. Ето нѣкои отъ тѣхъ: